

Flerparten i det Hele har nogen stor Tro til, at man vil komme til at anvende Forstærkningsbataillonerne til Kamp imod Tjenden i aaben Mark paa samme Maade, som man anvender Liniebataillonerne. I det mindste vil det ikke kunne ske i Begyndelsen af en Krig; der vil gaa længere Tid, ja vistnok temmelig lang Tid, inden man har dem saaledes forsynede med Befalingsmænd, naar man ikke vil berøve Liniehæren sine, at man vil kunne forsøge at sende dem imod Tjenden i aaben Mark, og at Danmark skulde komme til at føre en Krig af længere Varighed, er lidet sandsynligt. Hvad det kommer an paa ved Organizationen af vor Hær, er, at vi blive satte istand til med al den Kraft, vi formaa at udvilde, at imødegaa det første, det voldsomme Angreb. Forøvrigt ville jo disse 6 Kompagnier ved en Forstærkningsbataillon finde saa megen Anvendelse ogsaa som detacherede enkelte Kompagnier, — at der er høj Grad af Sandsynlighed for, at Batailloner paa 6 Kompagnier i Tilfælde af Krig meget snart kunne blive reducerede til at bestaa af 4 Kompagnier. — Det glæder mig at høre, at den høitærede Minister for endel kunde være tilfreds med den Uvidelse, vi have foreslaaet af Føstningsartilleriet, og jeg formoder, at den høitærede Minister anerkjender vore Bevæggrunde til, at vi ikke have troet det rigtigt at gaa længere. Den høitærede Minister gjorde nogle Bemærkninger ved Forstærknings Indordning under Føstningsartilleriet og navnlig til 1ste Bataillons Forstærkning, som jo sandsynligvis ikke vilde finde nogen betydelig Anvendelse paa Søbefæltningen, men derimod snarere sammen med den 2den Bataillon paa andre Punkter i Landet. Man vil jo, naar man ikke er istand til at faae Alting saa fuldstændig organiseret, som man kunde ønske det, være henvisst til i Tilfælde af Krig at hjælpe sig saa godt som man kan, og saaledes er det vel muligt, at man kan blive nødsaget til at bruge Forstærkningen fra 1ste Bataillon andre Steder. Jeg formoder imidlertid, at det vil have sine Vanskeligheder, da Uddannelsen ved den 1ste Bataillon vist er af en ganske særegen Art, og det saaledes vil gjøre Forstærkningsmandskabet mindre anvendeligt paa andre Steder. — Naar den høitærede Minister udtalte sig imod, at vi havde foreslaaet, at Garnisonsstederne skulde fastsættes ved Lov, skal jeg villigt indrømme, at det vel kunde tænkes, at, naar man havde faaet et Garnisonssted fastsat ved Lov, og man ikke forud havde fikket sig Garnisonsbyens Villighed til at opføre de fornødne Lokaler, saa kunde man risikere, at man ikke kunde faae den til det; men man vil da ikke være stort værre stillet, end man har været det hidtil. Man maa saa indlede Forhandlinger med Kommunalbestyrelserne og se at faae dem til at gaa ind paa Krigsbestyrelsens Forlangende, og ville de ikke gjøre det, og Garnisonsstederne ere fastslaaede ved Lov, saa maa man

sjøge ved Lov at faae det forandret, og dertil tror jeg, at man med temmelig Sikkerhed kan paaregne Beredvillighed hos Rigsdagen. Det er ganske vist, at Indfølelsen af Rekruterne til de første Dage af April istedfor som efter den nu gjældende Lov til Slutningen af April, nemlig den 25de, maaske vil medføre Forbringere om større Uddannelses- og Dvøvelslokaler. Man er jo bleven noget forvent i saa Henseende. Jeg er indrer fra mine unge Dage, at jeg har set Rytteriskolerne — det er lidt vanskeligt at komme ud af det med disse nye Benaævnelser —, Rytteriets Exerçiskoler og Rekruter paa aaben Ridebane i Januar Maaned; der eksisterede nemlig intet Ridehus. Det er ganske vist ingen ønskelig Tilstand; men anser man det for rigtigt at indkalde Mandskabet tidligere for Uddannelsens Skyld og for hele Organisationens Skyld, maa man ogsaa skaffe de fornødne Midler tilveie for at faae de Lokaler, som behøves, og det er jo ikke altid sagt, at man i saa Henseende behøver at trække paa Garnisonsbyerne. Det kan jo være Statskassen, der bidrager Sit dertil. Forøvrigt skal jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at i en Naak af Mar har Klimaet heri Landet i Foraarsmaanederne forandret sig i en saa mærkverdig Grad, at det er vanskeligt at sige, hvilken Foraarsmaaned der er den ubehageligste. Tidt og mange Gange staar April langt over Mai Maaned, og iaar tror jeg endog saa den stod en Del over Juni Maaned. Dertil kommer endelig, at naar Rekruternes Uddannelse kan foregaa jevnt og uforstyrret i 5—6 Maaned, vil man kunne gribe ganske anderledes langsomt og besindigt fat, saa at man ikke behøver at overanstrengte Mandskabet og udsætte dets Sundhed for Fare. — Den høitærede Minister gjorde nogle Bemærkninger til den Tjenesteturnus ved Fodfolket, som Flerparten har bragt i Forslag. Jeg tror, at jeg, da jeg omtalte den i mit første Foredrag, allerede da gjorde opmærksom paa, at den havde sine Fordele, men ogsaa sine Mangler. Det er uheldigvis Tilfældet, kan jeg sige, næsten med ethvert Forslag, som kommer frem om en Tjenesteturnus ved Fodfolket, og det Hele er blevet endnu vanskeliggere formeblst Regimentsinddelingen. Den ene Tjenesteturnus har sine Mangler og sine Fordele, og den anden ligesaa. Sætter man nu størst Pris paa, at et Regiment skal rykke ud til større Dvøvels med alle sine 3 Batailloner, vil man foretrække den Turnus, som vi have tilladt os at foreslaa i Lovforslaget; foretrækker man derimod at lade Regimentet rykke ud til større Dvøvels med kun 2 Batailloner og lade Rekrutbataillonen blive hjemme, anser jeg det Forslag, der fremkom i 1876, for at have et ubetinget Fortrin.

Med Hensyn til Aldersgrændsen tillod jeg mig, da jeg før havde Ordet, at udtale mig med noget mindre Bestemthed end om mange andre Forslag, om hvilke jeg yttede mig. Det bliver